

Majestas ef- fundit timo- rem, man- suetudo aut- animam.

Joan. 1.

14.

Genes. 28.

Chaldaic.

Chrylost.

Cyrril. Alex.

Tho. Angl.

Genes. 32.

Si majestas

decerret, be- nignitas dat- confidentiam.

Alred.

15.

Chrysol.

Joan. 1.

Joan. 2.

Terror maje- statis disper- git, benigni- tas coadun- nat.

Chrysol.

fulgura, Exod. 19. num. 16. At verò hic in litore maris erat Deus factus homo in lenitate, & mansuetudine. Et sic majestas deterrebat, ita ut populus fugeret, ne audiret vocem Domini, humanitatis verò forma in mansuetudine dabat confidentiam, & animum, ut ad Dominum appropinquarent, & etiam quodammodo manibus tenerent. Antea non poterat faciem ejus coruscantem videre: postea verò, *Habitavit in nobis*, seu, ut habet Græcus, *in tabernaculo nobiscum*. Unde hæc differentia? Vide quod præmisit Evangelista: *Verbum caro factum est*, Joan. 1. num. 14.

Magna consideratione dignum, quod iter faciens Jacob in Mesopotamiam vidit in somnis scalam, per quam ascendebant, & descendebant Angeli, in cujus summitate Dominus erat innixus; cumque evigilasset à somno, *Pavensque: Quam terribilis est, inquit, locus iste*, Genes. 28. num. 18. Caldaicus, *Timuit & ait*. Postea verò, cum revertitur ad Patrem, sicut ei obviam Angeli Dei, & minime timet, Genes. 32. num. 11. Immo per totam noctem manibus, ac amplexu cum ipso Deo loquitur, ut voluit Divus Chryostomus, Cyrillus Alexand. Thomas Anglicus, & alii. *Ecce vir luctabatur cum eo*, Genes. 32. num. 24. Et tamen minime timet, ideoque ei datur nomen Israël: quoniam si contra Deum fortis fuisset, cur ergo dum Dominum videt in scala in somnis, timore concutitur; minime verò cum ipsum amplexu, ac lacertis teneret? In scala manifestabatur Deus in sua cæli majestate Angelorum circumdatus famulatu: at in luctu sub lineamentis formæ humanæ se exhibebat. Et ita ubi dicitur, *luctabatur*, alii legant, *pulveritabatur*. Fulgor autem, ac splendor majestatis terrorem, ac pavorem ingerebat; lenitas verò, & teneritudo humanitatis vires, ac animum dabat, ad credendum Dominum, eoque manibus, ac amplexu tenendum. Divus Alredus citatus à Tilm. *Ad certamen provocatus homo non timet, sed amplexu cum Deo luctatur*.

Questionem eleganter excitat D. Chrysol. *serm. 147*. Cur ante Verbi incarnationem totus mundus idolis erat repletus, & omnes gentes idolorum cultui vacabant: at postquam Deus factus est homo, omnes ad cultum unius Dei convocantur? Olim Deus ita erat absconditus, ut dicat Joannes 1. num. 8. *Deum nemo vidit unquam*. At postquam Deus carnem indit: *Vidimus oculis nostris, & manus nostræ contrectaverunt de Verbo vita*, 1. Joannis 1. numero 1. Cum Deus in exordio ita esset absconditus, illa inaccessibleis majestas terrificabat creaturam, ut ad Deum non auderet accedere, ac adeo idola in creaturis querebat. At postquam inter nos apparuit benignitas, & humanitas Salvatoris nostri Dei, & contrectabilis factus est hominibus, omnium corda ad se conciliavit, & quos terror, altitudinis majestatis terrificabat, ut inde dispergerentur, humanitas, & benignitas Christi Salvatoris coadunavit, atque ad unius veri Dei cognitionem convocavit. Chrysol. citatus: *Deum ait, quia videre non poterat creatura, ferebatur se vitute dura, triste exhibebat obsequium pro invisibili majestate, obscederat pavor omnia: timor solverat universa, sic nimis pavor amorem*

dominantis exoruit, Angelos fugavit ad terras, homines traxit ad idola, mundum vanis erroribus occupavit: fecit omnes Creatorem fugere, colere creaturas. Amare non potest, qui satis timet. Et postea subdit, *Sciens ergo Deus, visendi se desiderio cruciari, lassarique mortales, unde se visibilem faceret, hoc elegit, quod esset & terrenis magnum, & non minimum supremis*.

QUESTIO III.

Quare dicatur, quod Dominus stabat secus stagnum, & non in stagno?

Ratio litteralis est manifesta; quia Dominus venerat deambulando per terram, & juxta fluentia aquarum stetit. Moraliter solvitur questio multipliciter. Et respondent primò Glossa, & Beda. *Stagnum præsens seculum designat, dominus autem jam non in stagno, quasi jam non in carne passibilis, sed secus stagnum; quia in ea carne, in qua passus est, stabilitatem perpetue quietis adit. Similiter Haymon. Mare mortalem, ac caducam istam vitam designat, quia sicut mare in fluctuatione est, ita hæc præsens vita semper in alternatione esse videtur. Littus autem, seu statio significat immortalitatis gloriæ permanentiam, quia Dominus post suam Resurrectionem habuit fixam suæ æternæ quietis permanentiam. Secundò idem Beda, ut refert Hugo: *stagnum significat legem; extra quam jam Dominus erat, quia legalia jam cessare incipiebant*.*

Tertio, & perbellè Divus Antonius Ulyssipon. in Domin. post Trinit. *Stagnum, ait, lacus qui non stuit; sed aqua ibi stat, præsens seculum significat, in quo sum ebullitiones, quæ generant auram mundana laudis, breviter transiunt: Psalm. 9. num. 8. Et sicut in stagno aquæ coërcetur, ut non fluant; sic in mundo libido peccantium restringitur, ut non quantum velint in deliciis delectentur. Unde Luc. 15. n. 16. *filius prodigus cepit implere ventrem de siliquis porcorum, & nemo illi dabat. Per siliquas porcorum diversas cogitationes intelligimus, quibus maligni spiritus tanquam porci incrassantur, quæ aliquando cupienti non dantur: frequenter enim homo plus peccat, quam Diabolus suggerat; prævenit enim homo frequenter. Diabolus, Unde Ezechiel. 16. num. 27. *Dabo te in manus odientium Palestinorum, qui erubescunt in via tua scelerata. Grandis pudor, quod Diabolus erubescit de peccato hominis, quod ei non suggerit; & homo non erubescit. Stabat ergo secus stagnum, scilicet hoc seculum, ut saculi amatoribus verbum Dei predicaret. Secus stagnum stetit, quia in seculo existens seculi gloriam non quæsit. Ita ille, & satis pulchre. Non dicitur, quod Dominus stetit juxta mare, vel fluvium, sed stagnum, quod ita dicitur, quasi litans ibi aqua, & mundum significat; nam sicut in stagno aqua coërcetur, & clauditur ita effrænata, & licentiosa peccandi libido multorum hominum ipsamet mundi dispositione, ac ordinatione restringitur, & refrenatur; nam multoties indomitus appetitus plus vult luxuriare, quàm Diabolus suppeditat. Prodigus cupiebat saturare ventrem de siliquis quæ***

16.

Gloss. Beda.

Haymon.

Christus post Resurrectionem habet stabilem quietem.

Beda; Hugo.

17.

Ant. Ulyssip.

Homo plus peccat frequenter, quam Diabolus suggerat.

22.

Ratio litteralis.

23.

Beda.

Prædicator non semper prædicationis instat.

Haymon.

quæ

18.

Hugo.

Divitia mag- nos labores secum habent.

1. Tim. 6.

Glossa.

Hugo.

Eccles. 4.

Job. 15.

Eccles. 5.

Prædicator à vitis hujus seculi sit alienus.

19.

Isai. 40.

Prædicator sit in vita separatus à populo.

Gregor.

Exod. 29.

quæ sunt turpes cogitationes mundanæ; & tamen Diabolus non ministrabat secus stagnum, id est, hoc seculum, stabat Dominus, quia mundi gloriam non quæsit, sed contempsit.

Quartò Cardinalis Hugo alludens ad proprietatem illius stagni, quod fluentibus aquis auram quandam generabat ut notavi in expositione. *Stagnum Genesareth*, ait, *significat divitiarum terrenarum abundantiam, quæ auram inanis gloriæ, & superbiæ, & rixæ, atque discordiæ ex se generat. 1. Timoth. 6. n. 27. divitiis hujus seculi præcipue, non sublimè sapere, nec sperare in incerto divitiarum. Glossa ibi: Vermis divitiarum superbiæ. Et rectè, ait Hugo; Hebræi istam congregationem aquarum vocant maria, quia non est in eis, nisi amaritudo, ut ait, D. Gregor. Nam seculi divitiæ cum labore acquiruntur, Ecclesiast. 4. n. 8. *laborare non cessat, nec satiantur oculi ejus divitiis. Cum timore possidentur, Job. 15. num. 21. Somnus terroris semper in auribus ejus: & cum pax sit ille semper insidias meditantur. Item divitiæ cum dolore deseruntur, Ecclesiast. 5. n. 12. Est alia infirmitas pessima, divitiæ congregatæ in malum domini sui: percunt enim in afflictione pessima. Non ergo in hoc stagno, sed secus debet stare Prædicator, sicut Jesus. Unde ait Gregor, qui carnalibus actibus adhuc incumbit, vitam aliorum spiritualiter instituere, necesse est erubescat Psalm. 1. n. 2. *Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursu aquarum. Non in decursu aquarum. Hæc Hugo.***

Prædicator in vita, & moribus debet esse separatus à vitiis popularibus. Ait Deus Isai. 40. n. 9. *Super montem excelsum ascende tu, qui evan- gelizas Sion. Exalta in fortitudine vocem tuam qui evangelizas Jerusalem. Sed cor primò ei mandator ascendere in montem, deinde prædicatione extollere vocem suam? Qui enim prædicaturus est, prius ascendat excelsum virtutum cacumen, ut divisus, & separatus sit ab his, qui in depressa vitiorum valle degunt, & vivunt. Ita etiam in sacrificio ex Dei mandato accipiebat Sacerdos peccasculum, ac armum separatim ab omni alia parte. D. Greg. part. 2. Pastoralis, cap. 3. *Hinc per prophetam dicitur: Super montem excelsum ascende tu, &c. Ut videlicet qui celesti prædicatione utitur, ima jam terrenorum operum deserens, in verum culmine stare videatur: tantoque facilius subditos ad meliora pertrahat, quanto per vitæ meritum de supernis clamat. Hinc divina lege armum Sacerdos dextram in sacrificio accepit, & separatim, ut non solum sit ejus operatio utilis, sed etiam singularis. Exod. 29. n. 27.**

Lucæ 5. num. 2. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant, & lavabant retia.

VERSIONES.

Syriacus. Et vidit duas naves stantes super crepidinem maris: & piscatores, qui descenderant ex iis, eluebantque retia sua.

Sylveira in Evang. Tom. II.

Euthymius. Vidit juxta lacum. Arias. Vidit duo navigia stantia. Vatablus. Et abluebant retia.

EXPOSITIO.

Dominus oculis suæ misericordiæ vidit duas naves, unam Petri & Andree; alteram filiorum Zebedæi; & vidit is has duas naves, sicut in se humiles, ad magna tamen mysteria destinavit Ecclesia. 3. n. 21. *Magna potentia Dei solus, & ab humilibus honoratur. Per has duas naves Haymon, Hericus intelligunt duos populos, Gentilem & Judæum. Et bene dicitur, quod Dominus vidit ut ait Beda, qui in utroque populo agnoscit, qui sunt ejus. Et ut verus Dominus, vidit ut omnium bono consulere: nam inde turbas docuit, & naves vacuas piscibus replevit, & piscatores illuminavit, ut eum sequerentur. Hugo verò per has duas naves intelligit duas vias cuncti ad Deum, scilicet innocentiam, & penitentiam. Et qui in una istarum non fuerit ingressus, peribit in mari. Secus stagnum, juxta stagnum, seu ad littus stagni.*

Piscatores descenderant. Egressi à navibus piscatores descenderant. Et lavabant retia. A retinendo dicta sunt retia, quæ piscatores abluebant à limo, ac sordibus, quas in ministerio nocturno contraxerant, ut emundata complicitat ad aliud opportunus tempus, quia pro tunc experientia noctis spes capiendi pisces nulla supererat. D. Anton. Ulyssip. in Dom. 5. post Trinit. moraliter hoc explicat. *Notand. m. ait, ab utraque nave, penitentiam scilicet, & carnalium; piscatores qui se confiterentur, penitentes autem descendent ab eo, quod dicitur lavas sunt per gratiam, ad illud, quod sunt per naturam. de gradu scilicet excellentis vitæ ad considerationem fragilitatis propriæ. Carnales à timore superbiæ descendunt ad cinerem penitentia. Et bene post descensum sequitur lotio, qui enim descendit ex sua superbiâ, ac inani gloria ad propriæ utilitatis considerationem, mandat, & lavat peccatum. Job. 5. n. 24. *Vestians speciem tuam non peccabis.**

QUESTIO XI.

Quare piscatores lavabant retia?

Ratio litteralis est, quia per piscationem nocturnam in cœnosa aqua fedata sunt retia, & ideo ad sui emundationem abluebant. Mysticas rationes inquiri.

Respondet primò Beda. *Piscatores sunt Ecclesia Doctores, qui nos rete fidei comprehensos, de profundo ad lumen elatos; quasi pisces littori, sic terra viventium advehunt. Sed hæc retia modo lavantur in captivam, modo lota plicantur, quia non omne tempus est habile doctrina, sed nunc exercenda lingua doctoris, nunc summet cura gerenda. Rete est fidei doctrina, quæ modo extenditur in captivam, modò lota plicatur; quia Prædicator aliquando debet à prædicatione cessare, & summet gerere curam. Secundò Haymon, Post officium, ait, *piscationis lavant retia piscatores, quando Prædicatores sancta Ecclesia post expletam prædicationem**

20.

Eccles. 3.

Haymon.

Hericus.

Beda.

Dum Dominus vidit, omnium bono consulit.

Hugo.

21.

Ant. Ulyssip.

Qui se confiterentur, penitentes autem descendent ab eo, quod dicitur lavas sunt per gratiam, ad illud, quod sunt per naturam.

22.

Ratio litteralis.

23.

Beda.

Prædicator non semper prædicationis instat.

Haymon.

2

Prædicator defectus suos, depiorare debet. Proverb. 25. n. 5. Aufer rubiginem de argenteo, & egredietur vas purissimum.

24. Tertiò Glossa. Lavabant retia, ut ea plicarent; ita ait: Lota retia plicat doctor, qui intermisso prædicationis officio, quod alios docuit, ipse implere satagit. Retia lavantur ac plicantur, ut domi custodiantur à piscatore. Tunc prædicator rete doctrinæ lavat, ac plicat, quando in se custodit quod docuit. Quarto Simon Cassian. lib. 9. c. 15.

In cænosam aqua partem retia miserant, quæ abluuntur oportet. Nihil quidem in operibus hominum mundum, & purum, nisi quod à sola virtute procedit. Atamen in agendo difficile est, omnem habere munditiam, ut ille, qui operatur, non ex parte turpetur, quamvis virtute nemo male utatur. Merito lavantur retia: expedit quidem expurgare operationes nostras ab his, quæ maculare solent. Lavare retia est, actiones nostras purificare, & emundare à peccatorum maculis. Et illi eliguntur à Christo ad officium Apostolicum, & ad Ecclesiæ principatum, qui suos defectus agnoscere sciunt, & auxiliante Dei gratia manus applicant ad eorum fordes abstergendas.

25. Hugo. Lavare retia est abluere maculas peccatorum contractas in piscatione, hoc est prædicatione. Loto autem ista, ait Cardinalis, debet esse à tribus, scilicet à quartu temporali, ab inani gloria, & à verbo adulationis, 1. ad Thessalon. 2. n. 5. Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis, neque in occasione avariæ. Deus testis est: nec quærentes ab hominibus gloriam, neque in vobis, neque in aliis.

26. Euseb. Gall. post penecost. Piscatores autem, ait, utriusque populi doctores, ac rectores intelliguntur. Retia autem lavare, est, sue prædicationis semencias exponere, & dilucidare. Rete sacram doctrinam designat, quam prædicator maxime debet declarare, ac aperire: nam sicut quando rete, vel linteum abluunt, maxime manifestatur, ac propalatur ita doctor proferat suam doctrinam, ut ab omnibus percipiatur, ac in conspectu omnium oculorum versetur. Non querat angulos, vel latebras, non peregrinum, & abditum leporem: sed omnia dilucidè, & clarè, & patenter differat.

27. Apoc. 1. Unde Joannes Apoc. 1. n. 25. Christum Dominum, & de ipso ait: Vox illius tanquam vox aquarum multarum, & de ore ejus gladius ex utraque parte acutus exibat. Per vocem aquarum multarum intelligunt Evangelicam prædicationem, quæ ad multos populos pertransivit. Glossa Aretas, Primasius, D. Ambrosius, Ansbertus, Hugo, & alij. Sed illud est mirabile, quod cum haberet gladium in ore, dicitur vox illius, ut vox aquarum. Si aliquid ore retinetur, vox impeditur, raucè profertur, & minime sonat. Deinde cur vox Prædicatoris comparata aquæ? cur non potius aviculæ suaviter, vel cymbalo sonanti, sed aquæ? quæ hujus rei similitudo? Vox Prædicatoris, sua doctrina est, ut gladius, & ut aquæ multæ, nam ejus efficacia viva esse debet, & penetrans ad animam: & hoc ita dilucidè, & clare, ut aqua pura, & crystallina, ut omnes illam gustare de eaque bibere possint. Andreas Cæsare Episcopus, Haud injuria, ait, vox illius aquarum multitudini assimilatur; nam una, eademque illius, & spiritus vox est: ac spiritus visus, ut aqua

28. Apoc. 1. Hugo. Illius est regimen, qui industria pellet.

29. Prædicator exiens depiorandus. Nicolatus. Illius est regimen, qui industria pellet.

30. Toler. Glossa Bedæ, Haymon, Hugo. Actor. 4. Illius est regimen, qui industria pellet.

31. Bonavent. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

32. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

33. I. Cor. 3. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

34. Interlinea. Bonavent. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

35. I. Cor. 3. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

36. Interlinea. Bonavent. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

37. I. Cor. 3. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

38. Interlinea. Bonavent. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

39. I. Cor. 3. Gregor. Illius est regimen, qui industria pellet.

viva torrentes è fidelium ventre fluant, clarèque per terrarum orbem personent. Expende ultima verba.

Et subdit Joannes citato loco num. 16. Et facies ejus sicut Sol lucet in virtute sua. Quid significat. Sol in virtute sua? Hugo: Sol in virtute sua, id est, in meridie, ubi non obtenebratur nubium caligine. Sed quare, dum Christus Dominus introducit, ac proponitur, ut univ. salis magister, ac doctor, dicitur, quod facies ejus respiciat ut Sol meridianus, qui nubium obvolucris non obscurefcit: per faciem, & præsentiam intelligitur sæpe colloquium, & doctrina: Eloquentia Domini eloquia casta, Psalm. 11. num. 7. Alij verunt: Eloquentia unius facies. Facies ejus sicut Sol in meridiano, quia sermocinatio, ac Prædicatoris verba, ut Sol meridianus clara, ac manifesta esse debent; ne involvantur furo, nec retortis obferentur ambagibus, sed cunctis parentia sint, atque perspicua. Ambr. Ansbert. Quid autem per faciem, ait, nisi manifestam Redemptoris in carne præsentiam, qua loquebatur hominibus facie ad faciem, intelligere debemus, quæ scilicet recte per Solem designatur.

Unde maxime dolendum, quod multi doctores in dictis obsecritatem affectent, à via communi ad invios tramites declinent, & segetes linquant, ut spinarum flores querant. Quos eleganter pungit Nicolaus S. Bernardi Notarius in Epistol. 1. Illis, ait, verbum venationes voluntarie relinquo, qui per loquutionem sic ut libenter deambulant, & rhetoricos modulatos, quasi florentes ranunculos decerpere gignantur. Ipsi enim sunt, qui eloquia Domini eloquia casta, quasi tribulosa quæque refugiant, & ab asperitate segetum abhorrentes spinarum floribus inhiant, inaniare utique pleni, non veritate. Quod iterum confirmo expolit. seq. ex D. Aug. & D. Gregorio.

Lucæ 5. num. 3. Ascendens autem unam navem, quæ erat Simonis, rogavit eum à terra reducere pusillum: & sedens docebat de navicula turbas.

VERSIONES.

Syriacus. Una autem earum erat Schemeorum Kipho, quumque descendisset Jeschua, sedit in ea, & dixi, ut proveherent eam paululum ab arida in aquas, sedebatque, ac docebat turbas è navi.

Vatablus. Ingressus autem in unam navim, quæ erat Simonis, rogavit eum, ut à terra navim ageret paululum, & sedens docebat.

Theophylactus. Rogavit eum, ut à terra abduceret pusillum.

EXPO

Quare Christus ascendit in naviculam?

30. CUM turba irrueret in Jesum, ne ab ipsa urgente è littore in stagnum protuberaret, ut ait Tolet. Ascendit in unam navim. Navis Petri. Ecclesiam significat, ut docent Glossa, Bedæ, Haymon, Hugo. Et rectè dicitur una, quia una tantum est fides in ea, & quia omnium, qui sunt in Ecclesia, est cor unum, & anima una. Multitudinis credentium erat cor unum, & anima una, Actor. 4. num. 32. Quæ erat Simonis. Equaliter, ut mihi est verisimile, navis erat Petri, & Andree, qui ejus frater, & senior erat; tamen quia Petrus actione exercitator, ac industrius erat, ideo vulgariter dominus, ac gubernator navis reputabatur. Nam gubernaculum, ac regimen illi est adscribendum, qui actione, & industria pollet. Vel navis dicitur Petri ob mysterium, quia ipse erat præficiendus Ecclesiæ Dei, quæ in navi præfigurabatur. Rogavit eum, à terra reducere. Non imperiosè coegit, sed placidis verbis rogavit, ut à terra, hoc est à littore, ad aquas deducerent. Pusillum, ut commodè ab existentibus in littore audiretur concio. Et moraliter docemur, ut ait Interlinealis, D. Bonaventura, S. Antonius Ulyssipon. quod Prædicator sit segregatus à terrenis ac, ut ait Simon Cassianus, quod mercedem terrenam non querat. Deinde quod in tradenda doctrina, ac gubernanda navi prius à levioribus, ac pusillioribus incipiendum; postea ad altiora, & profundiora provehendum. Et ita dicebat Paulus 1. Corinth. 3. numero 2. Tanquam parvulis lac vobis primum dedi, non escam, non dum enim poteratis. Unde per præsentem textum monent D. Gregorius lib. 17. moral. cap. 14. Prædicator ut sermonem suum ducant in pusillum, & non ad profundiora evolent, quæ à turbis non percipiuntur. Ita ait S. Pater. Per navim Petri quid aliud quam commissa Petro Ecclesia designatur? De qua ut turbis confluentibus Dominus prædicet, eam à terra paululum reduci jubet: quam nec in altum duci, & tamen à terra præcipit removeri profecto significans, Prædicatores suos rudibus debere populis, nec alta nimis de celestibus, nec tamen terrena predicare. Nam plerumque si auditorum cor verbi impenetrabile corrumpitur, lingua docentium in discretionis pœna multatur. Similiter D. Augustinus lib. 2. quæst. Evangelicar. quæst. 2. Prædicator paulatim in doctrina sua procedat.

31. Et sedens docebat de navicula, Postquam Simon imperata Christi fecit, Dominus sedit in navicula & de ea docet turbas, prius sedit, & postea docet, ut manifestaretur, quod non veluti transitorie, sed summa cura, ac conatu doceat. D. Bonaventura notat moraliter, quod hic introducit Dominus, ut stans, ut videns ut ascendens, & ut sedens. Veri enim prædicatoris est, stare per rectitudinem intentionis. Ezech. 2. n. 1. Sta super pedes tuos, & loquar tecum. Est, videre per certitudinem discretionis, proverb. num. 25. Diligenter agnosce vultum pecoris tui, usque gregei considera. Est, ascendere per exercitium perfectæ actionis.

32. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

33. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

34. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

35. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

36. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

37. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

38. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

39. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

40. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

41. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

42. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

43. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

44. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

45. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

46. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

47. I. Cor. 3. Gregor. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

48. Interlinea. Bonavent. Ant. V. Philip. Cassian. Illius est regimen, qui industria pellet.

Ratio germana est. Turba magna confluebat in littore ad sermonem, ne ergo ab irruente populo Dominus minis urgeretur, aut ne impelli posset in lacum; navim conscendit, ut ab ea importunitatis injuriam propulsaret. D. Ambrosius, serm. 62. Ergo ait, cum Dominus Jesus ab irruentibus turbis semotus in terra esse non posset, aspiciens in mari duas naviculas, unam navim Petri omni festinatione conscendit, ut importunitatis injuriam aquarum natura depelleret: quia turbam Dei reverentia minime coerceret. Cum turba conflueret ad Christum ob fanitatem, ac suam utilitatem, minime attendebat ad tanti Doctoris reverentiam.

Secundò idem D. Ambrosius citato loco. Sed videamus, ait, quæ sit ista navicula Simonis Petri, quam adducendam de duabus magis opportunam Dominus judicavit; quæ & utrum Salvatorem præstet ab injuria; & credulitatis hominibus largiatur eloquia. Inveniamus enim; jam Dominum navigasse in alia navi, & gravibus injuriis lacessitum. Navigavit enim cum Moysi in mari Rubro; quando populum Israël per unarum fluenta transiecit; sed gravibus est affectus injuriis, sicut ipse ait in Evangelio ad Judæos: Si crederetis Moysi, & mihi crederetis, Joan. 5. num. 46. Injuria autem Salvatoris, est in edulibus Synagoga. Ergo Petri navem eligi? Moysi deserit: hoc est, spernit Synagoga perfectam, fidem assumit Ecclesiam. Dux erant naviculae in portu, una Simonis, altera Zebedæi: hæc Zebedæi navis Synagoga designat, in qua Deus olim per mare Rubrum navigavit. Et quia Synagoga Judæorum multis injuriis, ac obdurationibus læcesserat Dominum; merito hæc navis vacua contemnitur, & derelinquitur. At fidelis navicula Petri, scilicet Ecclesia, eligitur, ut multis sit donis repleta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-

ta. Qui colit, ut Synagoga, pro beneficiis datis ingratus de-